

[Christmas Møller.]

føres, naar Prisaftaleloven skulde gennemføres. Har man lyttet, naar det gjaldt Forslag, der var langt mere principielle, og som ikke skulde gælde for et begrænset Aar i en Tid, hvor ingen kan overskue selv den nærmeste Fremtid? Har man da lyttet til Ord eller Raad, naar det ikke passede en? Nej, det har man, som bekendt, ikke gjort.

Med Hensyn til de indirekte Skatter vil jeg gerne sige, at vi naturligvis kunde have ønsket, at man i højere Grad, end det er sket, havde taget disse paa de udenlandske Varer. Men vi mener, at saaledes som Forholdene laa for Øllets Vedkommende, var det muligt at gennemføre en saadan Ændring, uden at Erhvervslivet derigennem led Skade. Vi mener, at i en kritisk Tid kan det være rimeligt og naturligt paa Benzin at tage den Tillægsafgift, som her er stillet Forslag om. Vi kunde have ønsket — og jeg spørger Finansministeren, om han ikke ved denne eller ved anden Lejlighed kunde overveje Spørgsmaalet —, at de Krav, der er stillet om, at Benzinafgiften skal lettes for Folk, der ikke bruger Motor paa Landeveje, kunde blive taget op til alvorlig Undersøgelse.

Vi har med særlig Interesse naturligvis set, at det er lykkedes gennem den midlertidige Ændring til Toldloven angaaende Frugt gennem to Aar at faa Foranstaltninger gennemført, som efter min Opfattelse peger meget stærkt i Retning af det, som der i høj Grad bør arbejdes for her i Landet, nemlig Brugen af egne Produkter.

I ganske særlig Grad har man fra de to ærede Ordføreres Side rettet sit Skyts mod de Konservative for Ændringerne vedrørende Militærvæsenet. Hvad man der har dristet sig til at udtale, er vel nok det stærkeste Angreb, der er rettet mod os. Det er dristigt, siger jeg, af det Parti, som aabent har erklæret, at det vilde langt ned under de nuværende Militæruddgifter, at rette Angreb paa vor Stilling her. Jeg har jo ikke Lov til at bruge de meget stærke Ord, men det kan jeg ogsaa lade være med, for vi tænker dem alle.

Naar det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal og efter ham det ærede Medlem Hr. Krag siger, at i 1929 styrtede de Konservative Venstres Regering for et Par Millioner til Militærvæsenet — dette Tal er nu for det første ikke rigtigt, det var mere, og det ved de ærede Medlemmer særdeles vel —, og nu giver det samme Parti denne Regering 2,3 Mill. Kr., saa skal jeg ganske se bort fra al Sammenligning mellem relativt gode Tider i 1929 og en

voldsom Krisetid som den, vi har i Dag; jeg skal se ganske bort fra dette Prisdald fra 1929 til i Dag. Men det er positivt urigtigt, naar det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal om Ændringsforslagets § 19 siger, at vi giver denne Regering det samme, som vi nægtede hans. Vi giver paa Militærvæsenet een eneste Ting: en Genindkaldelse, hvorved 800 000 Kr. spares, en Genindkaldelse, som jeg ikke tror, det ærede Medlem vil sige, er af overmaade stor militær Værdi. Det andet er en Udskydelse.

Og endnu dristigere blev det, da det ærede Medlem Hr. Krag talte om en Sabotering, som de Konservative paa dette Omraade vilde være med til, men som denne ædle Herre ikke vilde være med til. Men ved det ærede Medlem Hr. Krag da ikke, at Venstres Medlemmer i Landstinget i Foraaret stillede Forslag, ikke om Udskydelse af 2 Mill. Kr. af de ekstraordinære 30 Mill. Kr., men om for stedse at stryge 2 Mill. Kr.? Og kunde det ærede Medlem mon ikke tænke sig, at megen Tillid til hans og hans Partis Arbejde med Hensyn til Militærspørgsmaalet havde vi ikke, hverken efter hans Stilling i Foraaret 1929 eller efter hans Stilling med Hensyn til det Ændringsforslag, jeg her har omtalt?

Jeg er enig i de Betragtninger, som gaar ud paa, at der maa gennemføres — og det tror jeg ogsaa vil ske — en Akkordordning i Fortsættelse af det Lovgivningsarbejde, som her har fundet Sted.

Ved Siden af det Lovforslag, jeg her har omtalt, foreligger der jo til Vedtagelse det andet Forslag, om midlertid Hjælp til arbejdsløse. Ogsaa her rettede man jo meget stærke Angreb mod de Konservative: Vi var gaaet med til en Ordning, som vi for nogle Maaneder siden ikke havde villet være med til. Jeg spørger: Vil man bestride, at der paa det økonomiske Omraade er sket en Revolution i Verden siden da? Jeg spørger det ærede Medlem Hr. Krag, som rettede dette Angreb: Hvorledes kan han paa den ene Side selv i sin Betænkning skrive, at Forslaget fra 1930—31 er blevet forbedret, væsentligt forbedret — med den Beskedenhed, som er det ærede Medlem egen, er det sket paa den Maade, at der er taget Hensyn til Venstres Kritik — og saa paa den anden Side rette Angreb mod os og nævne vor Betænkning angaaende et helt andet Lovforslag?

Det ærede Medlem Hr. Krag's Fremstilling af Udvalgsarbejdet skal jeg af Hensyn til det ærede Medlem selv lade ligge.